

Životopis Vladimíra Bednáře

Vladimír Bednář se narodil 1. 10. 1948 v Berouně, kde do šesti let vyrůstal na statku. Poté se s rodiči přestěhoval do Plzně a v deseti letech se na stadionu přihlásil do hokejového týmu. Po třech dnech ho odsud ale vyhodili, protože neuměl jezdit vzad. Na nějaký čas se tedy svého cíle vzdal, ale po roce ho kamarád jízdu pozadu naučil a do hokejového týmu ho vzali zpět.

Profesionálně začal hokej hrát již v sedmnácti letech, kdy nastoupil do plzeňské Škodovky. Pár let po té však odjel na vojnu do Jihlavy, kde ho vybrali do týmu Dukla Jihlava.

Nastal rok 1968 a spolu s ním i okupace Československa. Jelikož byl Vladimír Bednář v Jihlavě, tak se ho okupace skoro vůbec netýkala. Sice o tom párkrát slyšel, ale neměl důvod tomu věřit. Věnoval se zde hlavně hokeji.

V roce 1969 se mělo konat mistrovství světa v hokeji v Praze, ale kvůli tehdejší okupaci bylo přesunuto do Stockholmu. Celý národ to sledoval, a tak museli naši hokejisté podat co nejlepší výkon. Nad Rusy poprvé vyhráli 2:0 a podruhé 4:3. V prvním zápase si někteří čeští reprezentanti odstranili z dresů znaky Sovětského svazu a po odehrání druhého zápasu svým soupeřům dokonce ani nepodali ruce. Po skončení hymny se sebrali a z ledu hromadně odešli. Bohužel tyto výhry náš tým nedostaly na první místo, ale jen na třetí. Národ to i tak bouřlivě oslavoval, což v Praze přerostlo v protesty proti komunistickému režimu

Brzy na to v roce 1972 se Vladimíru Bednářovi podařilo zlato na mistrovství světa získat. Jenže ještě ten rok se vážně zranil. Spoluhráč mu při tréninku vstřelil puk do oka. Ze začátku na oko neviděl, ale postupně se to lepšilo a po třičtvrtě roce se konečně doléčil.

Díky podpoře okolí odehrál dalších deset sezón. Byl nadále úspěšný jako hráč i jako trenér. A trénuje dodnes v hokejovém klubu HC Meteor Třemošná.